

ТРИ РОКИ
«ПО-НОВОМУ»

стор 2

«ВЕЛИКА РИБА»:
ПІДСМАЖИТИ ЧИ ВІДПУСТИТИ...

стор 3

ВИМУШЕНЕ
ПІДВИЩЕННЯ?

стор 5

ПІД МАСКОЮ РЕФОРМИ

Земельна реформа є одним із пріоритетів уряду Гройсмана на 2017 рік, ключовою метою якої, за легендою прем'єра, є розвиток інфраструктури на селі та формування фермерських господарств, здатних виробляти якісний продукт. Проте за красивим словом «реформа» стоїть єдина мета — відкрити ринок землі.

КРАЇНА НЕУСУНУТИХ ПОМИЛОК

Мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення вже багато років є каменем спотикання для українських можновладців. І як тільки добігав кінця термін дії заборони, певні кола заводили байки про переваги землі як товару. Раз по раз на розгляд парламенту виносилися законопроекти

про ринок обігу українських чорноземів, проте депутатам вистачало совісті їх провалювати. Адже перш ніж дати можливість купувати й продавати наділи, потрібно чітко розуміти, скільки в нас земель, якої якості та в чий вони власності.

Закон про земельний кадастр був підписаний ще 2011 року. Минуло шість років, але хоч кадастр існує, працює він недосконало.

Заступник голови Всеукраїнської аграрної ради (ВАР) Олександр Сліпченко констатував у коментарі «ВВ», що нині, за наявною інформацією, у Державному земельному кадастрі (ДЗК) зареєстровано до 70% земель, а в Реєстрі прав на нерухоме майно — близько 14%.

«При цьому не менше як 1% ділянок внесено до кадастру з помилками. Крім того, в ДЗК не відображається інформація про договори оренди, іпотеки та інші

обтяження, які виникали до 1 січня 2013 року», — підкреслив він.

На думку президента Асоціації фермерів та приватних землевласників Івана Томича, наразі 90% громадян навіть не знають, що коїться у сфері земельних відносин: кому належить земля, через які руки і в який спосіб вона перейшла до кінцевого власника, які межі наділів та їхнє призначення.

«Тому треба провести громадську загальнонаціональну інвентаризацію землі та внести до бази даних цю інформацію, згідно із законом «Про кадастр». Тобто потрібно перевести описи ділянок в електронний вигляд. Це б зняло 2/3 проблем, які є сьогодні», — розповів він «ВВ».

(Закінчення на стор. 4)

**ЗАКОНОПРОЕКТ У РЕДАКЦІЇ, ЯКУ ПРОПОНУЄ
КАБІНЕТ МІНІСТРІВ, — ЦЕ ФАКТИЧНО НАМАГАННЯ
ЯКНАЙШВИДШЕ ЗАПУСТИТИ РИНОК ЗЕМЛІ НА ВИМОГУ
МВФ. РЕФОРМОЮ ЦЕ НАЗВАТИ ВКРАЙ ВАЖКО**

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

25 травня виповнилося рівно три роки, відколи президентом України став Петро Порошенко. Це був надзвичайно драматичний період для всієї країни. Але за цей час ми цілковито розчарувалися у владі — тій самій післямайданній владі, яка обіцяла, що всі житимуть по-новому. На прохання «ВВ» експерти оцінили результати діяльності президента, а також розповіли, що Петро Олексійович обіцятиме виборцям і які сценарії під час майбутньої виборчої кампанії задіє АП.

ЗНЕЦІНЕНА СОЛІДАРНІСТЬ

Політолог, директор соціологічної служби «Український барометр» Віктор Небоженко зазначає, що три роки президентства Петра Порошенка ознаменувалися розчаруванням у здатностях цього політика.

«Коли Янукович очолював країну, всі чітко знали, чого від нього можна чекати. З Порошенком було зовсім інакше. До свого президентства він був бізнесменом, міністром, депутатом. Він легко змінював один табір на інший... Але найвищих посад у державі ніколи не обіймав. Багато хто з виборців очікував, що він справді зможе ефективно боротися із російським агресором, корупцією, що зможе провести низку необхідних реформ. Але за три роки він так і не виконав цих трьох завдань: у боротьбі з РФ його роль є вкрай мізерною, корупція процвітає як ніколи, а замість реформ ми бачимо лише імітацію. Тож розчарування у ньому є цілком логічним. Президент просто знищив усі надії на те, що він може прислужитися Україні.

А ще цей політик, який раніше очолював партію «Солідарність», зумів зштовхнути українців так, що фактично знецінив сутність самого поняття солідарності суспільства», — пояснює політолог.

Віктор Небоженко переконаний, що президент неодмінно балотуватиметься на другий термін.

«Ті, хто гадає, ніби Порошенко не стане цього робити, глибоко помиляються. У нього фактично немає іншого вибору, бо, відсторонившись від влади, він, вочевидь, сам може стати об'єктом зацікавлення правоохоронних органів. Ось тому він і балотуватиметься.

Найімовірніше, під час виборчої кампанії політехнологи Порошенка вдадуться до ремейку ленинських гасел: «Земля — селянам!», «Заводи — робітникам!», «Влада — народу!». Це може здаватися цинічним, але саме на такому популізмі буде вибудовуватися друга виборча кампанія Петра Олексійовича», — прогнозує експерт.

Водночас, за словами директора соціологічної служби «Український барометр», Порошенко прекрасно усвідомлює, який колосальний потенціал має його головна суперниця — Юлія Тимошенко. Тому їй усіляко перешкоджатимуть.

«Для Порошенка було б вигідно вивести в другий тур іншого кандидата, який не зможе з ним змагатися. Наприклад, представника Опозиційного блоку Юрія Бойка або главу РПЛ Олега Ляшка. Хочу розвіяти ілюзії тих, хто говорить про слабкість президента. Він діятиме беззастережно і жорстко, хоча й недостатньо хитро», — припускає Небоженко.

СУЦІЛЬНА МОНОПОЛІЗАЦІЯ

Політолог, президент громадської організації «Центр досліджень політичних цінностей» Олесь Доній зауважує, що українці вкотре помилилися зі своїм вибором, проте жодних уроків не засвоїли.

«У будь-якій цивілізованій країні якщо державний діяч щось обіцяє і не виконує, це катастрофічно позначається на його рейтингу. Петро Порошенко багато чого наобіцяв українцям, зокрема продати свій бізнес. Але не продав його. І це не завадило йому посісти друге місце після Юлії Тимошенко в рейтингу президентських симпатій. Це дивовижно. З таким підходом ми постій-

но наступатимемо на одні й ті самі граблі», — каже політолог.

Тим часом, на думку Олесь Донія, Україна чимраз більше віддаляється від європейських стандартів життя, навіть попри отримання того ж безвізу.

«Порошенко приписує собі в заслугу отримання безвізового режиму, але не варто йому тягнути ковдру на себе. Після Майдану будь-який президент мав би дотримуватися цього вектора. Та й не один Порошенко докладав зусиль, а величезна кількість дипломатів і політиків. Крім того, рішення ухвалюються не на Банковій, а в ЄС.

І хоча ми начебто наблизилися до Європи, та насправді дуже віддалилися від неї у сенсі стандартів. У реальності Україна з парламент-

ТРИ РОКИ «ПО-НОВОМУ»

ської президентської республіки перетворилася, по суті, на державу з режимом м'якого авторитаризму. Більше влади в Європі має тільки президент Білорусі. Нині ми спостерігаємо такі тенденції: монополізація влади, монополізація економічних ресурсів, монополізація медіа. Це гіркий підсумок триріччя правління Порошенка.

Навіть більше, я гадаю, що Порошенко хотів би бути єдиним олігархом в Україні. Тому всі ресурси можуть бути спрямовані саме на досягнення цієї мети. Якщо задля

А ще постараються пересварити представників патріотичної опозиції, щоб вони не висунули єдиного кандидата. Їм перекриють доступ до основних медіа. Якщо АП вдасться втілити це в життя, то Україна буде приречена ще на п'ять років авторитаризму», — підсумовує Доній.

КРАЇНА ЧИ ГЕНДЕЛИК?

Політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас» Олег Саакян каже про те, що три роки

лізму і «закручування гайок». При цьому не руками Петра Порошенка, а за допомогою дій його оточення. Загалом усі нинішні тренди лише посилюватимуться.

«Однак зовсім не факт, що президент добуде свій термін до кінця. Цілком можливо, президентські вибори відбудуться раніше, ніж 2019 року. Це буде такий собі фальшстарт, і не всі учасники перегонів встигнуть належно підготуватися. Для Порошенка це вигідно. Під час виборчої кампанії він роздаватиме численні ситуативні обіцянки, які відповідають очікуванням суспільства. Навіть якщо деякі з них виконати нереально. Поза сумнівами, буде експлуатуватися тема війни. Також ймовірно, що ми побачимо використання технологій, які застосовувалися раніше в РФ», — пояснює експерт.

Олег Саакян вважає, що в Адміністрації президента вже почався кастинг у пошуках зручного для Порошенка спаринг-партнера в другому турі президентських виборів.

«Соціологія показує, що в майбутніх перегонах є два лідери: Юлія Тимошенко і сам Петро Порошенко. Тимошенко насправді є єдиним кандидатом, який може становити серйозну загрозу для нинішнього гаранта і об'єднати велику кількість людей довкола себе. Та й вибори до об'єднаних територіальних громад засвідчили, що нині політика формується головним чином в центрі, а в регіонах. А «Батьківщина» на цих виборах тримає першість. Тому саме в Тимошенко найкращі стартові позиції. Вона може протиставити адмінресурсові реальну підтримку людей. Тому намагатимуться у будь-який спосіб очорнити й дискредитувати лідера «Батьківщини», відтіснити її. А потім знайти іншого, зручнішого кандидата. Недарма сплигло прізвище Вакарчука. Також говорять про Ляшка і Бойка... Насправді ж Порошенкові варто було б налагодити діалог із Тимошенко і не брати всю країну в заручники своєї особистої вендети», — констатує політолог.

Яна ДЖУНГАРОВА

ПОРОШЕНКО СТАВИТЬ СОБІ В ЗАСЛУГУ ОТРИМАННЯ БЕЗВІЗОВОГО РЕЖИМУ, АЛЕ НЕ ВАРТО ЙОМУ ТЯГНУТИ КОВДРУ НА СЕБЕ. НЕ ОДИН ВІН ДОКЛАДАВ ЗУСИЛЬ, А ВЕЛИЧЕЗНА КІЛЬКІСТЬ ДИПЛОМАТІВ І ПОЛІТИКІВ. КРІМ ТОГО, РІШЕННЯ УХВАЛЮЮТЬСЯ НЕ НА БАНКОВІЙ, А В ЄС

цього потрібно продати землю чи переорієнтувати фінансові потоки, це зроблять», — пояснює Олесь Доній.

Експерт теж не сумнівається, що Порошенко неодмінно висуватиме свою кандидатуру на другий президентський термін. І для його можливої перемоги в Адміністрації президента вже розробляються певні сценарії.

«Для Порошенка буде оптимально вивести в другий тур проросійського кандидата Бойка: представник Опоблоку вочевидь йому програє. Аби уможливити цей сценарій, чинному гаранту потрібно буде не пропустити в другий тур лідера президентських симпатій Юлію Тимошенко. Тому слід очікувати, що очільницю «Батьківщини» спробують дискредитувати.

президентства Порошенка — це період несправджених надій і невикористаних можливостей.

«На щастя, за цей час не сталося найстрашнішого — ми не втратили своєї державності у війні з РФ. Але внесок українського суспільства в цю справу був значно більшим, ніж самого президента. Як лідер нації він доклав замало зусиль.

Також три роки є достатнім терміном для того, щоб Петро Порошенко врешті-решт визначився, хто він: бізнесмен чи президент. Але він як і раніше сидить у широкій розтяжці і, відповідно, тримає у положенні шпагату всю країну. І нині в багатьох виникає питання: ми країна чи генделік?

Від Порошенка очікували, що він надасть нової якості політиці. Цей президент зайшов у радянські стіни, але нічого не зробив, щоб їх змінити. Він став частиною радянського антуражу. Модель управління та методи ухвалення рішень залишилися колишніми», — аналізує політолог.

Упродовж наступних двох років, за словами Олега Саакяна, слід очікувати участі Порошенка в передвиборчих перегонах: відтепер він ще й президент-кандидат. Тому буде значно більше піару, попу-

БАГАТО ХТО З ВИБОРЦІВ ОЧІКУВАВ, ЩО ПОРОШЕНКО СПРАВДІ ЗМОЖЕ ЕФЕКТИВНО БОРОТИСЯ ІЗ РОСІЙСЬКИМ АГРЕСОРом, КОРУПЦІЄЮ, ЩО ЗМОЖЕ ПРОВЕСТИ НИЗКУ НЕОБХІДНИХ РЕФОРМ.

АЛЕ ЗА ТРИ РОКИ ВІН ТАК І НЕ ВИКОНАВ ЦИХ ТРЬОХ ЗАВДАНЬ: У БОРОТЬБІ З РФ ЙОГО РОЛЬ Є ВКРАЙ МІЗЕРНОЮ, КОРУПЦІЯ ПРОЦВІТАЄ ЯК НІКОЛИ, А ЗАМІСТЬ РЕФОРМ МИ БАЧИМО ЛИШЕ ІМІТАЦІЮ

Голова глобального антикорупційного руху Transparency International Хосе Угас нещодавно заявив, що в Україні панує атмосфера безкарності щодо корупції. На його думку, за рік українська влада продемонструвала мізерні результати в боротьбі з цим згубним явищем.

«У Києві вже спізилися з антикорупційною реформою, оскільки все, що треба було робити, мало би бути зроблене ще вчора», — зазначив Угас. Він порадив українським антикорупційним органам негайно «підсмажити велику рибу», тобто довести до суду гучні справи чиновників-корупціонерів — поплічників экс-президента України Віктора Януковича.

А нинішня влада мала ще більше часу, аби від слів перейти до справи, — рівно три роки.

Нагадаємо, що економічну частину розслідування стосовно колишнього президента Віктора Януковича та його оточення провадить Генеральна прокуратура.

Не встиг представник неурядової міжнародної організації висповідати наших правоохоронців і владу, як в Україні, наче грим серед ясного неба, відбулася унікальна антикорупційна спецоперація. 1700 співробітників Національної поліції і 500 військових прокурорів в один мент провели 454 обшуки у 15 областях. У результаті було затримано 23 экс-керівника обласних податкових органів. Слідчі заходи в регіонах пов'язані з кримінальним провадженням щодо так званих податкових майданчиків колишнього міністра доходів і зборів Олександра Клименка. Згідно із заявою головного військового прокурора Анатолія Матіоса, внаслідок функціонування таких податкових майданчиків держава недоотримала 97 млрд гривень.

До речі, цікава деталь: спецоперація фактично відбулася напередодні річного звіту в парламенті генерального прокурора Юрія Луценка. Поки Юрій Віталійович звітував перед народними обранцями, в аеропорту «Київ» (Жуляни) затриманих урочисто зустрічали міністр МВС Арсен Аваков, головний військовий прокурор Анатолій Матіос та журналісти. Екс-податківців доправляли гелікоптерами! Гарно було, розкішно, ефектно! Сам Стівен Спілберг позаздрив би такий картинці. До речі, бюджет спецоперації, за словами міністра внутрішніх справ, склав 330 тис. гривень.

Начебто безпрецедентний випадок! Але після того як затриманих доправили до суду, їх одного за одним почали відпускати. Із 23 экс-податківців, затриманих у рамках антикорупційної спецоперації, заарештовані лише одинадцять. Решта звільнені або під особисте зобов'язання, або під заставу.

«Розглянуті вже майже всі міри запобіжного заходу до затриманих колишніх посадовців фіскальної служби. Стосовно кількох людей, яким за рішенням суду присуджено особисте зобов'язання і незначні застави, ми приймаємо рішення разом із прокуратурою і будемо подавати апеляцію», — повідомив глава МВС Арсен Аваков.

Він також зазначив, що не може коментувати якість нашого суду і нагадав про актуальність судової реформи. Втім, про яку глобальну реформу може йтися, якщо у владних кабінетах упродовж багатьох місяців не здатні домовитися щодо впровадження в Україні навіть спеціальних антикорупційних судів? Хоча й вони навряд чи стануть панацеєю, адже, скоріше за все, там працюватимуть «знайомі все обличчя».

Однак це зовсім інша історія. Що стосується безпрецедентної спецоперації, то дуже

талі цього року, тобто невдовзі. Також це чудова нагода втерти носа молодим антикорупційним органам. Усі ми пам'ятаємо, які складні взаємини між ГПУ і НАБУ.

Тим часом, за словами генерального прокурора Юрія Луценка, все тільки починається: «Це ще не кінець операції. Гелікоптери літатимуть. Можливо, навіть частіше, ніж того дня». Втім, очільник ГПУ охочіше роздає обіцянки, ніж їх виконує...

Хай там як, хочеться бачити конкретні результати, а це вірити в те, що ловитимуть

ХОЧЕТЬСЯ БАЧИТИ КОНКРЕТНІ РЕЗУЛЬТАТИ, А ЩЕ ВІРИТИ В ТЕ, ЩО ЛОВИТИМУТЬ НЕ ЛИШЕ КОЛИШНІХ, А Й НИНІШНІХ КОРУПЦІОНЕРІВ. І ГОЛОВНЕ, ЩОБ ЦЕ НЕ ПЕРЕТВОРИЛОСЯ НА ДЕМОНСТРАТИВНУ «РИБОЛОВЛЮ». КРІМ ТОГО, НЕХАЙ УСЕ ВІДБУВАЄТЬСЯ ТИХО І БЕЗ ЗАЙВОГО ПАФОСУ, БО ВІД ПІАР-АРЕШТІВ УЖЕ, М'ЯКО КАЖУЧИ, НУДИТЬ

хочеться вірити, що вона матиме логічне завершення. Бо антикорупційний піар трохи набрид. Знакові затримання уже були. Але на цьому все...

Водночас для міністра МВС Арсена Авакова ця спецоперація є переможною, адже на якийсь час суспільство забуде про перестрілку між правоохоронцями в Княжичах, вбивство Павла Шеремета та інші кричущі злочини.

Для головного військового прокурора Анатолія Матіоса — це теж гарна реклама, позаяк він є кандидатом у керівники Державного бюро розслідувань. До речі, директора ДБР повинні вибрати в другому квар-

не лише колишніх, а й нинішніх корупціонерів. І головне, щоб це не перетворилося на демонстративну «риболовлю». Крім того, нехай усе відбувається тихо і без зайвого пафосу, бо від піар-арештів уже, м'яко кажучи, нудить.

«Сценарій наступної спецоперації проти корупціонерів. Летять гелікоптери. На кожному — колонка для музичного супроводу.

Лунає «Політ валькірій» Вагнера. На головному гелікоптері — Луценко із сигарою в зубах. Луценко: «Люблю запах корупціонера зранку». Гелікоптери знижуються. Починається десантування.

Останнім стрібає Ситник. Камера фіксує гомілки в бездоганих «тактичних шкарпетках». Тим часом з моря підходить «антикорупційна флотилія». Суходолом рухається «антикорупційна танкова колона».

Ведуть першого корупціонера. Він виглядає зняковіло та дрібно на фоні героїчних постатей борців із корупцією. На руках корупціонера клацають кайданки. Луценко: «Аста ла віста, злодії!» Ну а далі — суд, застава, звільнення... Коротше, прозаїчна частина поеми», — пише на своїй сторінці у «Фейсбуці» політолог Петро Олещук.

Марія АНІНА

Обіцяти — не означає запобігати

В Україні завершилася друга хвиля подання е-деклараций. Однак у Національному агентстві з питань запобігання корупції не поспішають із перевітками і висновками. До 23 травня нам обіцяли розповісти про підсумки моніторингу декларацій топ-чиновників. Ну хоча б це, тишилися ми. Однак НАЗК на своєму останньому засіданні не змогло затвердити результати електронних звітів про доходи прем'єра Володимира Гройсмана та кількох членів Кабміну.

Якщо антикорупційний орган не може перевірити «топів», то що говорити про птахів нижчого польоту? Чиновникам можна спати сном праведника?

Водночас НАЗК нарешті схвалило порядок (механізм) моніторингу способу життя суб'єктів декларування, головна мета якого — визначити відповідність рівня життя і доходів. Щоправда, перевірки будуть вибірковими: співробітникам Нацагентства належить реагувати на інформацію від фізичних осіб, засобів масової інформації, громадських об'єднань і правоохоронців.

Цей механізм нині реєструється у Міністерстві юстиції. Але пригадайте, яким тривалим був процес узгодження загального порядку перевірки декларацій! А якщо взяти до уваги, що відомства Петренка і Корчак перебувають у стані війни, то можна припустити, що й цього разу чекати доведеться довго.

До слова, кілька місяців тому з'явилася інформація про те, що в складі Мінсоцполітики створять окрему інспекцію із моніторингу способу життя громадян. Причому стежитимуть не тільки за пересічними українцями, а й чиновниками. Чи не забагато перевіряльників?

Але повернімося до е-деклараций... Насправді ж, моніторинг способу життя є одним із першорядних моментів. Адже нині перевіряють лише правильність заповнення е-декларатії, але не співвідносять рівень задекларованих доходів людини з тим, на яких машинах, образно кажучи, вона їздить.

Є ще один не менше важливий момент. Так, декларанти вперше в історії України показали народу свої статки. І ми начебто побачили, хто є ху. Наразі існує адміністративна відповідальність за несвоєчасне подання декларації або за навмисне неподання. Кримінальна — за умисне внесення неправдивих даних. Але законодавство не зобов'язує пояснювати джерела багатства, тобто наскільки вони є законними і легальними. То про яку боротьбу з корупцією йдеться?

Микола БИКОВ

ПОКИ ЮРІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ ЗВІТУВАВ ПЕРЕД НАРОДНИМИ ОБРАНЦЯМИ, В АЕРОПОРТУ «КИЇВ» (ЖУЛЯНИ) ЗАТРИМАНИХ УРОЧИСТО ЗУСТРІЧАЛИ МІНІСТР МВС АРСЕН АВАКОВ, ГОЛОВНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ПРОКУРОР АНАТОЛІЙ МАТІОС ТА ЖУРНАЛІСТИ. ЕКС-ПОДАТКІВЦІВ ДОПРАВЛЯЛИ ГЕЛІКОПТЕРАМИ! ГАРНО БУЛО, РОЗКІШНО, ЕФЕКТНО! САМ СТВІВЕН СПІЛБЕРГ ПОЗАЗДРИВ БИ ТАКІЙ КАРТИНЦІ

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Недоліки роботи кадастру землі усвідомили і в уряді. Тому розроблені МінАПК заходи, що передують впровадженню земельної реформи, передбачають у 2017 році уточнення даних про земельні ресурси та створення протоколів виправлення систематичних помилок у Державному земельно-кадастрі.

Олександр Сліпченко переконаний, що на усунення помилок і внесення даних потрібно щонайменше три роки.

Проте є одне велике «але»: місія МВФ наполягає, щоб до кінця року був ухвалений закон про обіг земель сільськогосподарського призначення, а в 2018-му — запровадив ринок чорноземів.

«За таких умов ми можемо стикнутися зі значними маніпуляціями на цьому новоствореному ринку. Навіть більше: доки не буде реформована судова система в Україні, ми не можемо розраховувати на порядок у земельних відносинах», — констатував експерт.

ПІД МАСКОЮ РЕФОРМИ

не дозволив купувати наділи і фермерам, які зареєстрували своє господарство і є юридичними особами, які власне мають право обробляти землю, навіть якщо вони працюють самотужки, без допомоги родини чи найманих працівників.

лений Кабміном законопроект, і результати цього аналізу викликають глибоке занепокоєння.

«Він не вирішує тих питань, які непокоять аграріїв. Тому ухвалення цього документа в редакції, яку пропонує Кабінет міністрів, — це

сільгосппризначення. Адже громадська думка нині мусить бути вирішальною.

«Люди розуміють, що продати землю — це продати своє майбутнє. І вони не підтримують урядових ініціатив. У цинічний спосіб нам намагаються перешкодити допомогти народу сказати своє слово. Проте ми продовжуємо збирати підписи, беремо участь у судових справах. І я розраховую, що восторжествує право і референдум буде проведений. Це в інтересах і влади, і української нації. Бо влада без землі є ніщо», — констатував він.

Паралельно з цим процесом аграрні асоціації виступили за продовження мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення до 2024 року. За цей час необхідно навести лад у земельних відносинах.

Олександр Сліпченко наполягає, що, окрім усунення помилок у

сення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення питання колективної власності на землю, удосконалення правил землекористування у масивах земель сільськогосподарського призначення, запобігання рейдерству та стимулювання зрощення в Україні».

«Цим законопроектом також вирішуються питання розпаювання нерозпайованих земель колгоспів, укрупнення земельних ділянок через створення правової категорії «масив», — уточнив експерт.

Крім того, в першому читанні вже був ухвалений, але досі ніяк не дійде до другого читання законопроект №4355 «Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель». Цим законопроектом посилюється контроль за збереженням та родючістю ґрунтів та здійсненням власниками захисних заходів. Йдеться про передачу земель державного фонду в розпорядження органів місцевого самоврядування.

«Є ще один важливий момент, який належить впорядкувати. Нині банки не кредитують під заставу землі. Згідно зі статистикою, за рік в усій Україні в заставу береться лише одна ділянка. Причина такого стану речей полягає у ризикованості роботи з землею для банків. Ці ризики якраз і породжені невпорядкованістю кадастрової інформації, а також тим, що ліквідність землі є надзвичайно низькою. Національний банк України наразі встановив найнижчий коефіцієнт ліквідності для землі — 0,35», — підкреслив Сліпченко.

ЗГІДНО З УРЯДОВИМ ЗАКОНОПРОЕКТОМ «ПРО ОБІГ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ», ФЕРМЕРИ ТА СІЛЬГОСППІДПРИЄМСТВА БУДУТЬ ПОЗБАВЛЕНІ ПРАВА КУПУВАТИ АБО ПРОДАВАТИ ЗЕМЛЮ

ЗАКОНОПРОЕКТ, ОПОВИТИЙ ТАСМНИЦЕЮ

Про земельну реформу в уряді Гройсмана говорять багато, але в деталі не вдаються. Насамперед передбачалося, що Кабмін розробить власний закон про обіг земель сільгосппризначення. Про нього всі чули, але в очі ніхто не бачив. Мабуть, прем'єр воліє, щоб українці вірили йому на слово.

«Я проти того, аби продавати землю іноземцям і великим агрохолдингам. Я вважаю, це нам не підходить. Я за те, щоб фізособи могли продавати один одному землю, щоб вони створювали фермерські господарства. Виробництво продукції можуть забезпечити фермерські господарства. У селі має бути робота, а також нормальне дозвілля, нормальний клуб і ФАП», — щобетав недавно голова уряду, як та пташечка.

В урядовому законопроекті справді передбачено, що іноземці, зарубіжні компанії та інші держави не можуть бути власниками українських чорноземів. Але вони отримують це право, якщо земля перейшла їм у спадщину. З огляду на гіркий досвід, набутий нашою країною за буремні часи незалежності, коли людей похилого віку то ошуканством, то залякуванням змушували переписувати житло на «чорних ріелторів», легко припустити, що так само за допомогою рейдерів не буде проблемою змусити землевласників скласти заповіт. Вуаля — іноземець стає власником! І хоча через рік він зобов'язаний свій наділ відчужити, сумнівно, що не знайдеться шляхів обійти цей пункт у законодавстві.

Заборонивши іноземцям ставати власниками землі, уряд фактично

«Абсурдна ситуація, адже саме фермери мають бути головними учасниками цього ринку, оскільки земля — це засіб їхнього існування. Отож тих, хто працює на селі, усунуть від купівлі й продажу ділянок, а гравцями на ринку стануть фізичні особи. По-перше, так ми створюємо привілеї для фізичних осіб перед юридичними, хоча Конституція гарантує їхню рівність. А по-друге, фізичні особи у більшості своїй сьогодні дуже далекі від аграрного виробництва. Навіть серед власників землі значна частина мешкає у місті й має успадковані паї», — зазначив Олександр Сліпченко.

Тоді кому дістанеться рілля? Тим більше, що хоча громадянин України й може купити до 200 гектарів чорноземів (згідно з цим законопроектом), але в кого є такі гроші, якщо навіть зараз гектар коштує близько тисячі доларів?

Він додав, що спеціалісти ВАР детально проаналізували підготов-

фактично намагання якнайшвидше запустити ринок на вимогу МВФ. Реформою це назвати вкрай складно», — наголосив експерт.

БОРІТЬБА ТРИВАЄ

Українці, яким не байдужа доля рідної землі, намагаються достукатися до влади, щоб ринок землі

ЗА НАЯВНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ, У ДЕРЖАВНОМУ ЗЕМЕЛЬНОМУ КАДАСТРІ ЗАРЕЄСТРОВАНО ДО 70% ЗЕМЕЛЬ, А В РЕЄСТРІ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО — БЛИЗЬКО 14%. ПРИ ЦЬОМУ НЕ МЕНШЕ ЯК 1% ДІЛЯНОК ВНЕСЕНІ ДО КАДАСТРУ З ПОМИЛКАМИ

не запускався бездумно. Іван Томич нагадав, що ВО «Батьківщина» разом із Асоціацією фермерів ініціювала збір підписів за проведення всеукраїнського референдуму щодо заборони продажу земель

Державному земельному кадастрі, необхідно впорядкувати чинну систему, щоб на її основі будувати нову. Для цього потрібно ухвалити низку законопроектів. По перше, №6049-1 «Проект Закону про вне-

На його думку, це питання можна вирішити, запустивши державну програму пільгового кредитування малих фермерських господарств під державні гарантії.

Іван Томич додає, що має бути потужна державна підтримка, яка сьогодні діє виключно в інтересах олігархів, а не дрібних виробників. А щоб фермери могли вийти з тіні та розвивати свої господарства, для них мусить запровадити єдиний земельний податок.

«Також держава повинна піклуватися про підтримку дрібних виробників через можливість кооперуватися, формувати конкурентне середовище, підвищувати якість і безпечність продукції. Ці кроки дозволять українцям стати європейськими платоспроможними покупцями землі. Допоки в нас не буде щонайменше 0,5 млн таких господарств, не можна говорити про відкриття ринку землі», — підсумував він.

Катерина МІЦКЕВИЧ

КОНТЕКСТ

Думка аграріїв

Наприкінці квітня у рамках Agri Invest Forum 2017 Всеукраїнська аграрна рада провела опитування 485 директорів і власників аграрних підприємств, які обробляють 2,7 млн га земель, щодо земельної реформи. Результати є доволі показовими.

За відкриття ринку землі виступають 23,87% респондентів, проти — 72,9%, 3,23% респондентів не задовольнила жодна із запропонованих відповідей.

Думки аграріїв щодо термінів запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення за умови відкритого ринку землі в Україні також розділилися. Тільки 3,21% опитаних впевнені, що це потрібно робити максимально швидко, з 1 січня 2018 року, одразу на всі категорії земель сільгосппризначення. 5,23% вважають, що обіг чорноземів має бути запроваджений тільки по завершенню АТО. 19,41% впевнені, що ринок землі може запровадити не раніше ніж через три роки, з 1 січня 2021

року, і цей термін має бути визначений законом. 48,37% респондентів виступають за поступове впровадження обігу земель, спочатку наділів державної та комунальної форми власності, а потім, у рамках пілотного проекту, — приватних земельних ділянок в окремих районах. 32,53% респондентів не задовольнила жодна з відповідей.

Найцікавішим та найпоказовішим виявилось питання, чи є кошти у підприємств на купівлю ділянок земель сільськогосподарського призначення. У 76,64% грошей на це немає, а 20,29% респондентів визнали, що такі кошти в них є. 5,07% не задовольнила жодна із запропонованих відповідей.

ВИМУШЕНЕ ПІДВИЩЕННЯ?

На тлі тотального подорожчання новина про збільшення у липні вартості проїзду в столичному громадському транспорті на гривню сприймається як ніж у серце. Бо якщо на продуктах чи одязі ще можна якось економити, то в метро, трамваї чи тролейбусі доведеться платити по повній або йти пішки.

Нещодавно Київська державна міська адміністрація опублікувала проект розпорядження «Про встановлення тарифів на перевезення пасажирів і вартості проїзних квитків у міському пасажирському транспорті, який працює у звичайному режимі руху», згідно з яким вартість однієї поїздки автобусом, трамваєм, тролейбусом та фунікулером становитиме 4 грн, а метрополітеном — 5 грн. Поїздка в міській електричці, у швидкісних трамваях та автобусах №№59, 60, 61 сягатиме 7 грн. Це означає, що подорожчанням такі бути. Хоча на початку року, коли активізувалися розмови про можливе підвищення тарифів на проїзд до 6–7 грн, влада та перевізники категорично заперечували таку інформацію. Тепер з'ясувалося, що вона була своєрідною «арт-подготовкою».

«Сьогодні склалася вкрай тяжка ситуація, коли задля забезпечення функціонування транспортної системи столиці ми змушені збільшити тариф на проїзд у міському

додавши, що в такий спосіб покрити витрати лише на заробітні плати та електроенергію.

Свою чергою радник першого заступника голови КМДА з питань цінової політики Василь Яструбинський повідомив, що наразі економічно обґрунтований тариф у метро становить 6,64 грн за поїздку, а в наземному транспорті — 6,91 грн.

Так, видатки на електроенергію у чинному тарифі закладені на рівні 42 коп. при реальній вартості 1,94 грн за кіловат/годину. Дизельне паливо для наземного транспорту за два роки подорожчало в 1,4 раза, шини — в 1,5 раза.

Зрозуміло, що і наземний транспорт столиці, і київська підземка витрачають шалені гроші на електрику. За даними КП «Київський метрополітен», у 2016-му витрати на цей пункт становили 220,1 млн грн, а цього року планується, що вони зростуть до 607,9 млн грн. Заради економії у метро збільшили інтервал руху потягів та

праці складають 212062 грн. І це при тому, що останніми роками підприємство максимально скоротило штат. І все одно зарплати тут не надто привабливі.

Наприклад, черговий біля ескалатора, який працює позмінно 12 годин поспіль, оцінюється у «2900–3100 грн + 12% за особливий характер праці + нічні + вечірні. Премія 30% від заробітної плати. Привабливий соцпакет». І це

вистить, що подорожчання проїзду на гривню вдарить по городянам? Навіть по меру Києва Віталію Кличку, якому Кабмін минулого тижня підвищив зарплатню до 11 тис. грн з умовою, що це буде єдине джерело його прибутків.

Якщо він прийжджатиме на службу й повертатиметься додому на метро, йому знадобиться близько 210 грн. І жодних тобі поїздок підземкою у вихідні! Якщо ж

виключає, що саме борги стали причиною подорожчання проїзду на гривню.

Тим часом управління комунальними підприємствами, передусім метро, могло би бути ефективнішим. Наразі навіть реклама в підземці не є дохідною частиною метрополітену — гроші від неї безпосередньо йдуть до міської казни. Щорічно, за словами Яструбинського, вона прино-

НАРАЗІ, ЗА ДАНИМИ РАДНИКА ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ КМДА З ПИТАНЬ ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ ВАСИЛЯ ЯСТРУБІНСЬКОГО, ЕКОНОМІЧНО ОБґРУНТОВАНИЙ ТАРИФ У МЕТРО СТАНОВИТЬ 6,64 ГРН ЗА ПОЇЗДКУ, А В НАЗЕМНОМУ ТРАНСПОРТІ — 6,91 ГРН

плата за роботу з високим рівнем нервово-емоційного навантаження в умовах підвищеного ризику для здоров'я, хоча тут немає вимог щодо вищої освіти або якихось особливих навичок.

А інженер-електронік може претендувати на зарплату в 5216 грн, премію у 20% від зарплати та 8% за шкідливі умови праці. Електромеханіку пропонують за 2 дні й 3 ночі в тиждень 5928 грн, премію у 20% та 12% за шкідливість.

у робочі дні йому доведеться двічі користуватися ще й тролейбусом чи автобусом, то доведеться додатково викласти з кишені щонайменше 84 грн. А коли мер заплатить за комунальні послуги, тоді точно змушений буде пересісти на свій улюблений велосипед, щоб решта зарплатні залишилася на скупе харчування і задоволення бодай найпростіших потреб кожного зі своїх трьох дітей.

Що ж казати про лікарів, вчителів, бібліотекарів і тих самих співробітників транспортних підприємств, які не мають мерської зарплатні? Щоб оплатити проїзд, який подорожчає на гривню, вони будуть економити на всьому. Адже, як свідчить практика, в перші дні після встановлення нових тарифів пасажиропотік дещо спадає, але потім відновлюється.

А ще пасажиром не варто сподіватися на те, що транспорт стане комфортнішим чи безпечнішим. Бо підвищення вартості проїзду не передбачає витрат на модернізацію рухомого складу. А ситуацію київської підземки значно ускладнює рішення Вищого господарського суду, який зобов'язав метрополітен виплатити компанії «Укрсоцлізинг» 1,5 млн доларів за поставку 100 вагонів російського виробництва в 2009 році, через що було заблоковано рахунки підприємства. Експертне середовище не

сить 10–30 млн грн. М'яко кажучи, це дуже мало. Хоча реклама могла б стати справжньою золотою жилкою.

Щоб хоч якось згладити негативний ефект від підвищення тарифів на проїзд у транспорті, столична влада згадала стару казку про відкриття станції «Львівська брама» — її відкриють уже наступного року. А метро на Троєщину проведуть за 5–7 років, і збудує його не хто-небудь, а китайський консорціум. Із бізнесменами з Піднебесної місто вже уклало меморандум.

Найближчим часом китайські спеціалісти дослідять поточний стан проекту: технічні деталі, обсяг фінансових ресурсів і методику його реалізації. Також дослідження міститиме оцінку юридичної і фінансової життєздатності проекту. І тільки після цього консорціум надаватиме допомогу КМДА в залученні коштів від китайських фінансових установ.

Це скінчиться тим, що або китайці за гроші проведуть дослідження, а потім відмовляться, або, якщо проект таки буде реалізований, прибутки муніципальної підземки частково підуть до іноземного консорціуму. І зрештою за всі кредити платити все одно доведеться населенню.

Аріна МАРТОВА

ПАСАЖИРАМ НЕ ВАРТО СПОДІВАТИСЯ НА ТЕ, ЩО ТРАНСПОРТ СТАНЕ КОМФОРТНІШИМ ЧИ БЕЗПЕЧНІШИМ. БО ПІДВИЩЕННЯ ВАРТОСТІ ПРОЇЗДУ НЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВИТРАТ НА МОДЕРНІЗАЦІЮ РУХОМОГО СКЛАДУ

транспорті», — сказав на брифінгу заступник голови КМДА Микола Поворозник у кращих традиціях панотця Федора з «12 стільців».

Столичний чиновник нагадав, що протягом останніх двох років електроенергія подорожчала в 4,6 раза. Видатки перевізників зросли й через урядове рішення про підвищення мінімальної зарплатні до 3200 грн.

«Ці два не залежні від міської адміністрації чинники і стали вирішальними для непопулярних кроків», — розповів Поворозник,

зменшили освітлюваність станцій і вагонів, хоча керівництво метрополітену це заперечує.

За даними Яструбинського, частка зарплати в тарифі на метро становить 31% (у наземному транспорті — 23%), матеріальних витрат — 28% (у наземному — 42%). Згідно зі звітом про фінансові результати за перший квартал 2017-го «Київпастрансу», видатки на заробітну платню становлять 160904 грн, тобто 53634,66 грн щомісяця. У КП «Київський метрополітен» за три місяці року витрати на оплату

Під «привабливим соцпакетом» маються на увазі додаткові нарахування до зарплати залежно від вислуги років, матеріальна допомога на відпочинок та при виході на пенсію, медичне страхування та офіційне працевлаштування.

У «Київпастрансі» схожа ситуація, тому не дивно, що пошукачі вакансій у черзі туди не стоять, бо прожити на такі «шалені» гроші в столиці доволі складно.

Київська влада запевняє, що компенсуватиме підприємствам різницю у тарифах. Але кого ціка-

«Нормандія» на горизонті

Напередодні парламентських виборів у Німеччині Ангела Меркель, задля зміцнення своїх позицій, усе частіше заводить мову про «нормандську четвірку» на рівні голів держав.

Востаннє така пропозиція пролунала з вуст канцлера Німеччини під час зустрічі з президентом України Петром Порошенком. Ангела Меркель висловила впевненість, що новий раунд переговорів на вищому рівні сприятиме залагодженню конфлікту на Донбасі, адже зростаюча кількість обстрілів українських позицій з боку сепаратистів не свідчить про те, що Мінські домовленості виконуються.

Оскільки вибори до Бундестагу відбудуться наприкінці вересня, найімовірніше, Меркель домагатиметься зустрічі глав України, Франції, Німеччини та РФ на початку осені або ж під завесу літа — щоб посилити образ миротворця. Однак важливо, щоб на таку зустріч погодилися усі учасники «нормандського формату». І якщо зацікавленість Еммануеля Макрона в цьому процесі не підлягає сумніву, то як поведеться господар Кремля, достеменно невідомо.

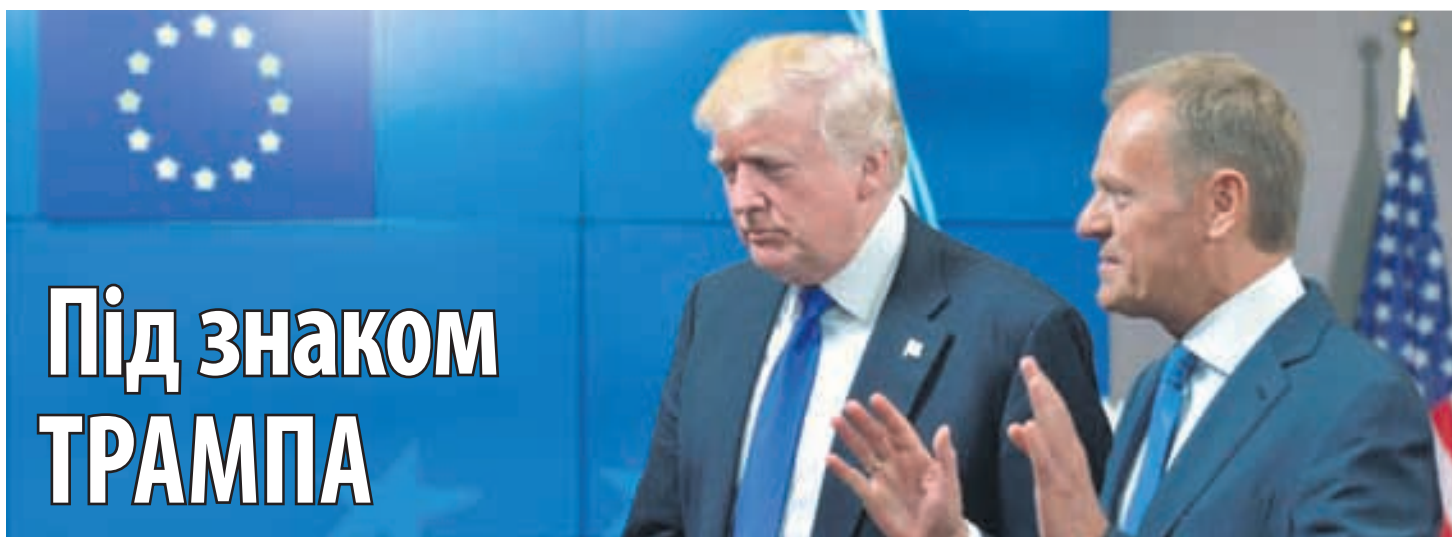
«Нормандський формат» дійсно не демонструє наслідків, і залишається тільки шкодувати, що він працює так мляво. Але іншого немає», — говорив торік Путін, додаючи, що робота «четвірки» має продовжуватися.

Тобто від участі в переговорах він начебто не повинен відмовитися. Але важливі насамперед результати. Тим часом за сценарієм Меркель, нинішня зустріч повинна бути апіорі результативною. І Європа тиснути як на Путіна, так і на Порошенка, вимагаючи дотримання Мінських угод — далі цього справа не піде.

Не варто також розраховувати на те, що до «четвірки» долучиться п'ятий учасник — США. Трампові нецікавий безживий і непродуктивний формат. Він здаля спостерігатиме за результатами переговорів. Утім, і Меркель не має бажання залучати Вашингтон до переговорного процесу. Пані канцлер за довгі роки звикла грати першу скрипку. Якщо ж у переговорах візьме участь Трамп, стрункий сценарій досягнення миру в Україні дипломатичним шляхом, найімовірніше, буде зруйнований. Випускник Вест-Пойнта хутенько пояснить, що мир можна здобути виключно військовими діями. І перша скрипка дуже швидко займе місце статиста — глава Білого дому розуміється і на шоу-бізнесі.

Тому «Нормандія» відбудеться у звичному форматі. І з огляду на те, що легше тиснути на Порошенка, зустріч загрожує нам проведенням виборів на окупованих територіях і змінами до Конституції. Донбас поступово повертатиметься в Україну, але на російських умовах, що й потрібно було Путіну і від чого спробує виграти Меркель.

Олена САФОНОВА

Під знаком ТРАМПА

Українське питання продовжує звучати на світових політичних майданчиках. Російську агресію на Донбасі та анексію Криму обговорювали і на саміті НАТО в Брюсселі, і під час роботи G7 на Сицилії. Держави-партнери однак не мають наміру продовжити санкції проти Росії. Як і раніше, вони висловлюють підтримку Україні та наполягають на імplementації Мінських домовленостей.

Головною інтригою самітів НАТО і «Великої сімки» став президент США Дональд Трамп. Це був його перший закордонний візит у ролі президента США, тому партнери фактично вели розвідку боєм. Вони вочевидь не розраховували на те, що з Трампом вдасться досягти спільної

«робочою вечерею», понизивши статус заходу до неофіційного рівня.

Почуттям невизначеності напередодні зустрічі на Сицилії були охоплені й члени «Великої сімки». Передусім Німеччина, яка поки ще диктує Об'єднаній Європі загальну стратегію поведінки, але після парла-

ним — і про Сирію, і про Україну, яка прямо не фігурує у порядку денному нинішніх високих засідань, але не згадувати про яку неможливо.

Ті, хто остерігався проросійськості Трампа, поки можуть заспокоїтися: президент США висловив солідарну з Європою позицію, що санкції проти Росії потрібно продовжити, допоки РФ не виконає Мінських домовленостей і не відповість за свої дії у Криму й на Донбасі. Він відкрито називає Росію загрозою, на якій у майбутньому НАТО фокусуватиме свою увагу.

А ось те, що Штати замість безоплатної військової допомоги вирішили надати Україні кредити, є ще одним дзвіночком для нашої влади, яка не збирається боротися з корупцією. Якщо лінія поведінки офіційного Києва не зміниться, ми невдовзі можемо залишитися лише зі стурбованістю і занепокоєнням.

Час уже українському керівництву робити щось не лише для себе, а й для країни. Час згадати про те, що ми володіємо величезним потенціалом і здатні стати сильною державою, замість того, щоб ходити до світових лідерів із простягнутою рукою.

Поки ж на міжнародній арені наші лідери фактично представляють Україну слабкою прохачкою. Тому союзники по НАТО, як і раніше, висловлюють підтримку нашій країні, а «сімка» не перетворилася на «вісімку». Поки Росія не забереється з Донбасу і не поверне Крим, вона залишатиметься ізгоєм. Але так не може тривати вічно, і Україні належить відмовлятися від улюбленого «коника» бідності й убогості.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

ПРЕЗИДЕНТ США ВИСЛОВИВ СОЛІДАРНУ З ЄВРОПОЮ ПОЗИЦІЮ, ЩО САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ ПОТРІБНО ПРОДОВЖИТИ, ДОПОКИ РФ НЕ ВИКОНАЄ МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ І НЕ ВІДПОВІТЬ ЗА СВОЇ ДІЇ У КРИМУ Й НА ДОНБАСІ. ТРАМП ВІДКРИТО НАЗИВАЄ РОСІЮ ЗАГРОЗОЮ, НА ЯКІЙ У МАЙБУТНЬОМУ НАТО ФОКУСУВАТИМЕ СВОЮ УВАГУ

позиції з усіх питань, які піднімалися на заходах.

Про це свідчить той факт, що засідання Північноатлантичного альянсу не набуло статусу саміту. Адже традиційний формат передбачає прийняття підсумкового рішення, яке б підтримали всі учасники зустрічі, а щодо однаковості, ймовірно, були сумніви. Відтак засідання назвали

ментських виборів у країні може втратити цю позицію, поступившись Франції. Париж буде прагнути до лідерства у всьому. І Еммануель Макрон ще покаже себе в повній красі. З огляду на те, що і Францію, і США очолили бізнесмени, Ангела Меркель, найімовірніше, не зможе утримати за собою посаду канцлера. І ось тоді вже глави держав-лідерів по-іншому заговорять із Путі-

Укол боргами

Україна отримала іміджвий удар — членство нашої країни у Всесвітній організації охорони здоров'я (ВООЗ) призупинене. Ми втратили право голосу через несплату обов'язкових внесків. У результаті наша делегація не змогла взяти участь у виборах генерального директора організації, яким став екс-глава МОЗ Ефіопії і колишній міністр закордонних справ цієї африканської країни Тедрос Аданом Гебреїсус.

Прем'єр-міністр Володимир Гройсман підтвердив, що через заборгованість у 26 млн доларів Україна втратила членство в ВООЗ, і пояснив це тим, що в 2014-му, після втечі Януковича, на держрахунок країни залишилося лише 108 тис. гривень.

Кожен член — учасник ВООЗ зобов'язаний платити щорічні внески до організації. Сума розраховується відповідно до добробуту країни і кількості її населення. Членські внески України в 2015 році становили

229 930 доларів США і 215 674 швейцарських франка.

Наша країна опинилася у компанії Центральноафриканської Республіки, Коморських Островів і Гвінеї-Бісау. Спочатку членство було призупинено і для Сомалі, але ця країна швидко врегулювала питання із заборгованістю і залишила за собою усі права.

Заради справедливості варто відзначити, що горезвісний 26 млн доларів боргу з'явилися вочевидь не після Революції гідності. Спец-угода, затверджена Асамблеєю охорони здоров'я, передбачає, що наша країна повинна була погасити цю суму в період з 2013-го до 2022 року. Тобто «папереднікі» так само нехтували здоров'ям української нації. Але те, що чинний прем'єр-міністр країни не знає походження боргів, не говорить про його компетентність і не робить йому честі.

І хоча членство нашої країни в ВООЗ припинялося і раніше, нині ця подія набула широкого резонансу. Не виключено, що це відбулося

головно завдяки міністру профільного відомства РФ Вероніці Скворцовій, проти призначення якої на посаду голови 70-ї Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я виступала українська делегація. Тож нашій країні варто підготуватися до баталій і на всесвітніх нивах охорони здоров'я.

Нагадаємо, Україна є членом ВООЗ від 1948 року. Неактивне членство в організації у складі СРСР відбувалося з 1950-го до 1990 року. А в 1992-му вже незалежна Україна поновила свою активну участь у цій організації.

Аріна МАРТОВА

Найпотужніша держава світу — США — зараз опинилась на перехресті. Проти президента Дональда Трампа збурені Голівуд та мільяртери Силіконової долини, навіть в Республіканській партії зріє невдоволення своїм президентом. Поступово другою мовою Сполучених Штатів стає іспанська — і це вже призводить до широких дискусій у суспільстві. Але в своєму повсякденні Штати залишаються тією ж самою країною, що і раніше, — країною свободи, великих можливостей і відвертої людяності.

Як театр починається з вішака, так будь-яка країна починається з митниці. Митниця в Міжнародному аеропорту ім. Кеннеді (GFK) в Нью-Йорку цього разу приємно здивувала. Раніше треба було довго та нудно відповідати на запитання митника («Чого приїхали? Яка мета? Коли повертаєтесь додому?») та віддавати валізу на просвічування. Але цього разу, на початку травня, все відбувалось інакше: в залі прильоту стоять термінали, які зчитують за допомогою сканерів номер паспорта, відбитки пальців, а вбудований фотоапарат робить твоє фото.

Термінал блискавично роздруковує папірець з усіма даними та номером візи. Цей папірець дивиться митник — і миттєво пропускає на територію США, навіть без догляду речей. Уся процедура займає щонайбільше десять хвилин. Уже на цьому етапі розумієш, що прилетів до країни, яка є світовим технологічним лідером.

МАЯМІ-БІЧ ТА ПАЛМ-БІЧ

Переліт з GFK до Маямі триває три години. Літають, здебільшого, люкості, які не є дешевими, на відміну від їхніх європейських аналогів. Крім того, треба мати на увазі, що за валізу, яку здає в багаж, треба сплачувати окремо. Вартість, залежно від авіалінії, від 25 до 40 доларів.

Маямі — велике місто у Флориді, яке почало стрімко розвиватись в 50-ті роки XX сторіччя завдяки двом факторам. Перший — ці місяця полюбила «нова американська аристократія». Власники торговельних мереж, фабрик, банків тощо саме тоді почали скуповувати землю та будувати тут особняки.

Другий фактор — Куба. Коли на Острові свободи до влади прийшли комуністи на чолі з Фіделем Кастро, кількість кубинців, що втекли до Флориди, склала декілька сотень тисяч осіб. У великому (континентальному) Маямі є навіть район, який називається «маленька Куба». Будинки в колоніальному стилі, кубинська їжа, кубинська музика, вуличний живопис — цей квартал варто відвідати, якщо потрапив до Маямі.

Але реалізована американська мрія — це Маямі-Біч, район, розташований на великому острові і є, як витікає з назви, пляжною частиною міста.

Американська мрія, крім наявності власного бізнесу, це ще й радість

Погляд на США зблизька

та свобода. І відверта людяність. Варто відзначити, що в Штатах, на відміну від старої Європи, ніхто ні на кого не звертає уваги. А знаменита американська посмішка — це повага до чужого комфорту й небажання навантажувати будь-кого власними проблемами.

Проте, якщо проблема виникає, то люди одразу приходять на допомогу. На пляжі в Маямі-Біч ми стали свідками такої сцени: чоловіку похилого віку стало погано — тепловий удар, це ж тропіки. До нього одразу підбігли декілька відпочиваючих: один викликав швидку допомогу, інший цікавився, кому з рідних зателефонувати, третій пропонував скористатись його медичною страховкою.

Аналогічну сцену мені довелося спостерігати шість років тому, коли я вперше приїздив до США за навчальною міжнародною програмою, в Лос-Анджелесі. Тоді біля дуже модного ресторану, де паркуються дорогі автівки та вечеряють зірки Голівуду, впав велосипедист. І люди, чий статки явно сягають мільйонів, повелися точнісінько так само, як відпочиваючи на пляжі в Маямі...

Кажуть, за межі Маямі-Біч можна взагалі не виходити. Вдень — пляж. (До речі, всі пляжі — муніципальні, приватних виходів до океану в Маямі немає.) Вечері — вечірки в місцевих клубах, яскраві та веселі, як тропіки. Але побувати у Флориді і не подивитися щось крім Маямі — зав-

лика розкіш для туриста, який може вибратись до США дуже рідко.

Тому варто орендувати машину із розрахунку приблизно 30 доларів на добу. Бензин в США коштує на 20% менше, ніж в Україні, — і це справжній бензин, а не той замітник, який здебільшого продається на українських заправках. І тоді ви зможете подивитись крокодилячі ферми чи проїхатись узбережжям, милуючись теплим Атлантичним океаном, зграями пеліканів та інших екзотичних птахів.

Але ми поїхали до Палм-Біч — столиці «старої американської аристократії» — за 120 кілометрів на північ від Маямі. За атмосферою це місто на узбережжі Атлантичного океану дуже схоже на Ліхтенштейн або Люксембург — абсолютний спокій та стара архітектура. Саме тут відчувається Америка, яку ми можемо побачити хіба що в кінострічках середини минулого сторіччя, коли всі жінки були ніби з плакатів у стилі пін-ап, а чоловіки були мужніми.

І ще один фактор Палм-Біч — тут майже немає афроамериканців і жодного мексиканця. Тільки білі та багаті і ніякого мультикультуралізму. Справжня фортеця старих цінностей південних США.

ШМАТОЧКИ ВЕЛИКОГО ЯБЛУКА

Проте найголовнішою метою візиту до Америки був Нью-Йорк —

Велике Яблуко, як його називають місцеві мешканці. Хмарочоси Манхеттену зачаровують. На відміну від інших конгломератів хмарочосів — Дубая чи Сінгапура — на Манхеттені ти відчуваєш велич будівель. Тому що тут, в США, дуже дбайливо ставляться до власної історії. І на Манхеттені велика кількість двотриповерхових будинків, католицьких соборів чи старих маєтків. Саме вони створюють дивовижний контраст із Емпайр Стейт Білдинг чи новим Світовим торговельним центром.

Як казала головна героїня серіалу «Секс та місто», за межі Манхеттену можна взагалі нікуди не виходити, бо тут є все. Бажаєш подихати свіжим повітрям? Центральний парк з відгородженими та майже ручними білками та птахами чи узбережжя Гудзону — в твоєму повному розпорядженні.

Закортілось мистецтва? Колекція Метрополітен-музею є третьою в світі після Британського музею та паризького Лувру. Рекомендована вартість квитка — 25 доларів. Але саме рекомендована. Якщо маєш лише один долар — то платиш один долар й цілий день можеш насолоджуватись грандіозними колекціями — від шумерів до сучасного мистецтва.

Крім Метрополітен-музею на Манхеттені є ціла «музейна миля», розташована на 5-й авеню впродовж Централ-парку. Тут один до одного

туляться приватні музеї та галереї. Ну а якщо хочеться саме сучасного мистецтва — то вам треба до Музею сучасного мистецтва. Від імпресіоністів та поп-арту до контемпорарі арт — тут є все. І саме тут демонструються відомі роботи етнічного українця Енді Уорхола.

Якщо ви приїхали з дитиною — обов'язково відвідайте Музей природної історії. Скелети динозаврів та інших доісторичних тварин, відтворені у реальному розмірі, етнографічні та інші колекції — тут можна провести цілий день, час від часу перекурюючи в місцевих кафе. Бо це Америка, і тут добре розуміють, що голод не сприяє відчуттю дивного та прекрасного.

До речі, рекомендована ціна в Музеї природної історії — 22 долари за квиток. Але так само, як і в Метрополітен-музеї, можна сплатити один долар — і протягом дня вивчати колекції.

Взагалі, Манхеттен — це Мекка для культурного туриста. Безліч програм лояльності та дисконтів дозволяють відвідувати концерти майже за безцінь. За допомогою нашої колишньої співгромадянки, яка останні кілька років живе в Нью-Йорку, нам вдалось розжитись квитками до Лінкольн-центру — філармонії Нью-Йорка. Ціна квитка у звичайному продажу — від 200 доларів. А на нас, за студентською програмою, ці квитки віддали по 5 доларів. Відчуєте різницю!

Крім цього, на Манхеттені багато барів та ресторанів мають другий поверх, де ввечері на сцені виступають музиканти, актори — грають власну музику, ставлять спектаклі чи влаштовують капусники. І все це для відвідувачів абсолютно безкоштовно. А в одному з барів на 62-й стріт щопонеділка грає на саксофоні легендарний Вуді Аллен.

І наостанок. На думку відомого письменника Олександра Геніса, справжня кухня в Америці є лише в Нью-Йорку, Сан-Франциско та Новому Орлеані. А найкраща їжа в Нью-Йорку — в «маленькій Італії» та Чайна-тауні. Справжня італійська та китайська їжа — дуже смачна й недорога. На відміну від класичних стейків, за які доведеться викласти від 40 доларів за порцію. Але будьте готові до того, що порція буде важити майже кілограм — справжньої соковитої яловичини. А ось ще кілька фактів, які треба знати про США, коли приїдеш туристом. Ціни в магазинах та ресторанах вказані без податків. Так відбувається через те, що в кожному штаті — власна база оподаткування. Тому коли щось купуєш в магазині чи замовляєш в ресторані, не забувайте про «податки плюс».

І ще: в ресторанах пам'ятайте, що чайові також вписують до чеку. І ці чайові є обов'язковими до сплати. Розмір чайових коливається від 10 до 18% від суми замовлення. Повірте, сервіс в закладах харчування вартий цих грошей — їжа смачна, порції великі (в Америці все велике), офіціанти моторні та ввічливі. Звичайно, Америка — не Франція з її ресторанним сервісом, що визнаний найкращим у світі, але в США розуміються на їжі і вміють створювати комфортну атмосферу.

Антон ПОДЛУЦЬКИЙ.
Фото автора

Не будить у жінці монстра

Оскарносна акторка Енн Хетеуей успішно балансує між високобюджетними фільмами і незалежними проектами. Немає жанрів, яких вона не могла б опанувати: Енн зарівно органічно виглядає у мюзиклах, драмах, романтичних комедіях, фантастиці, трилерах... Вона просто улюблениця публіки. Але це нітрохи не означає, що Хетеуей застрахована від помилок. Фільм «Моя дівчина — монстр», у якому знялася актриса, є тому свідченням.

Нам показують життя якоїсь недолугої Глорії (Енн Хетеуей): дівчину звільнили з роботи, її кинув хлопець, і у неї серйозні проблеми з алкоголем. Опинившись на вулиці, вона повертається до рідної домівки подалі від мегаполісу. Тут зустрічає свого друга дитинства Оскара (Джейсон Судейкіс). Від батька у спадок йому дістався бар, і Оскар запрошує Глорію попрацювати в нього офіціанткою.

Головній героїні ця робота припала до душі, тому що тепер вона має необмежений доступ до фактично дармового алкоголю. Щовечора Глорія напивається з компанією Оскара майже до нестями.

Але одного ранку дещо вжахнуло дівчину. Стало відомо, що на Сеул напав страшний монстр. Чому Глорія так злякалася? Бо вона і є тим самим монстром. Як з'ясувалося, у центрі міського парку є таємниче місце. Ступивши на нього в певний час, Глорія перетворюється у загадкову істоту...

«Коли я тільки отримала сценарій, там була записка зі словами: «Ти хотіла чогось дивного, це точно дивне», — зізналася в одному з інтерв'ю Енн Хетеуей.

Насправді те, що відбувається на екрані, дивним назвати важко, це більше схоже на повний маразм. Режисер і сценарист Начо Вігалондо вводить глядача в стан ступору, розповідаючи абсолютно абсурдну історію.

Якими лише страшними істотами кінематографісти не лякали нас! Однак тут постановник використовував монстра насамперед як алегорію. Утім, зробив це він дуже незграбно. До того ж фільм у нього вийшов неймовірно нудний і місцями просто огидний. Замість того щоб зняти міцну драму про долю однієї конкретної жінки, нам підсунули цілковито бездарний продукт.

Але ж ідея у цьому кіно є, і доволі глибока, але Начо Вігалондо не спромігся її донести до глядачів. І навіть виконавиця головної ролі Енн Хетеуей не змогла врятувати ситуацію.

До слова, в травні 2015 року було подано позов на творців фільму «Моя дівчина — монстр» у зв'язку з обвинуваченнями в істотній кількості послань до стрічки «Годзилла» 2014 року. Але з позовом не склалося. Шкода.

Євгенія ПРОРИВАЙ

«ПІРАТИ КАРИБЬСЬКОГО МОРЯ 5»: страшна помста і солодкий фінал

Упродовж довгих шести років шанувальники «Піратів Карибського моря» чекали, коли на великі екрани вийде продовження цієї культової пригодницької саги. І нарешті довгоочікувана прем'єра відбулася. Чесно кажучи, було страшно: голлівудські чаклуни, опановуючи франшизи, часто-густо псують їх. Але «Піратів», здається, зіпсувати просто неможливо! А раптом що — Джек Горобець усе витягне на своїх плечах! Утім, побоювання виявилися марними, оскільки п'ята серія вийшла захопливою.

Отож, син Вілла Тьорнера (Орlando Блум) Генрі (Брентон Туейтс) має намір звільнити свого батька від страшного заклання. Якщо хлопець знайде таємничий тризубець, то Вілл більше не буде капітаном примарного Летючого голландця. Але Генрі не зможе відшукати артефакт без допомоги знаменитого пірата Джека Горобця (Джонні Депп)...

Утім, цей пірат вже не такий знаменитий: якщо раніше тому, хто його здасть, пропонували величезні гроші, то тепер — лише кілька монет. У Джека вже немає корабля, його залишила команда, а ще в нього серйозні проблеми з алкоголем. За пляшку рому він обміняв навіть свій дорожчий компас. Але його нинішнє нудне життя змінить Генрі Тьорнер, який розповів про таємничий тризубець, здатний знищити всі морські заклання.

Річ у тім, що й самому Джеку цей артефакт конче необхідний, оскільки на нього полює мстивий капітан примарного судна Салазар (Хав'єр Бардем). До пошуків долучається чарівна дівчина-астронам Каріна (Кая Скоделаріо). Під час цієї дивовижної мандрівки ми зустрінемося з багатьма старими знайомими, наприклад із капітаном Барбосою (Джеффри Раш). Також на глядачів чекає довгоочікувана зустріч ще з одним надзвичайно цікавим персонажем. Але нехай це буде секретом...

Головною зіркою франшизи залишається Джек Горобець у виконанні Джонні Деппа. Насправді образ знаменитого пірата Джека-кривляки так міцно приклеївся до актора, що в багатьох фільмах він не в змозі позбутися тіні Джека. Та як не дивно, в новій серії саги Депп, схоже, повністю відійшов від цього іміджу. Так, нинішній Горобець став органічним, справді вільним, без перегравання.

Творці картини вигадали для легендарного пірата чудового спаринг-партнера, яким став капітан Салазар у виконанні

Хав'єра Бардема. До речі, цей відомий іспанський актор перейняв естафету своєї не менш відомої дружини Пенелопи Крус, яка знімалася у минулій частині «Піратів Карибського моря». Бардем бездоганно впорався зі своєю роллю, та й не вперше йому грати негативних персонажів, якими рухає жага помсти. Пригадайте, як майстерно він перетворився на головного терориста в стрічці «007: Спектр».

Гора Вербінські вони не переплюнули, але змогли стати, що називається, на рівні.

А ще на славу попрацювали сценаристи Джефф Натансон, Террі Россіо і Тед Еліот. У них просто чудове почуття гумору.

«Пірати Карибського моря: помста Салазара» — приголомшливе пригодницьке кіно. Це такий собі кінематографічний all inclusive, в цьому кіно є все: дивовижна іронія, міцний драматизм, зворушлива сентиментальність... І все це чарівне дійство традиційно розігрується під чудову музику Ганса Циммера!

У фільмі є, звісно, недопрацювання, та й фабула-легенда тут значно простіша порівняно з попередніми частинами. Але це зовсім не важливо. Бо «Пірати» не втратили своєї атмосфери, і це, мабуть, є найголовнішим!

Окрім того, фінал картини неймовірно позитивний, про таке можна лише

«ПІРАТИ КАРИБЬСЬКОГО МОРЯ: ПОМСТА САЛАЗАРА» — ПРИГОЛОМШЛИВЕ ПРИГОДИЦЬКЕ КІНО. ЦЕ ТАКИЙ СОБІ КІНОМАТОГРАФІЧНИЙ ALL INCLUSIVE, У ЦІЙ СТРІЧЦІ Є ВСЕ: ДИВОВИЖНА ІРОНІЯ, МІЦНИЙ ДРАМАТИЗМ, ЗВОРУШЛИВА СЕНТИМЕНТАЛЬНІСТЬ...

Потішило й молоде покоління: Брентон Туейтс і Кая Скоделаріо успішно замінили на екрані парочку Орlando Блум — Кіра Найтлі. Молодь дуже відповідально поставилася до роботи і гармонійно вписалася у світ «Піратів Карибського моря».

А світ цей дуже яскравий, барвистий, принадний і загадковий. І саме таким його зробили норвезькі режисери Йоаким Реннінг та Еспен Сандберг, які спільно працюють уже багато років. Найбільше вони знані за картинами «Бандитки» і «Кон-Тікі». Попри відсутність досвіду роботи над справжніми блокбастерами, їм вдалося зняти напрочуд гідне кіно. Щоправда, постановника трьох перших і, поза сумнівами, кращих частин франшизи

мріяли. Тому що все нарешті стане на свої місця! Хеппі-енди іноді бувають виправданими.

До слова, поки що не зрозуміло, чи стане п'ята частина «Піратів» останньою. З одного боку, в казку ввели нових персонажів, яких надалі можна відряджати на край світу в пошуках таємничих артефактів. З іншого — історія повністю завершена, тоді як у всіх попередніх серіях був відкритий фінал. Тож хтозна...

Але не варто загадувати наперед: просто дивіться картину «Пірати Карибського моря: помста Салазара» і насолоджуйтеся!

Анна СПІВАК

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій послання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

